

Penguenin Uçan İglusu

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Uçan İglusu

Ebru Mina TOMURCUK

Donmuş denizin kıyısında, parlak ve soğuk bir sabah, küçük bir penguen sıcacık iglusundan paytak paytak çıktı. Penguenin yuvarlak, siyah-beyaz bir gövdesi, küçücük turuncu bir gagası ve buzun üzerinde tıp tıp eden turuncu perdeli ayakları vardı. Suyun kıyısındaki bu sessiz yuvasını çok severdi. Her şey sakin, güvenli ve tam yerindeydi.

Penguen geniş mavi gökyüzüne baktı ve gülümsedi. Yükseklerde pamuk gibi yumuşak, kabarık bulutlar ağır ağır süzülüyordu. Birkaç deniz kuşu uzun kanatlarıyla geçip gitti ve penguen onlara küçük yüzgecini salladı. 'Bir gün bulutların nasıl bir şey olduğunu göreceğim,' dedi. Sonra dinlenmek için sıcacık iglusuna geri döndü.

Birden iglu hafifçe ve tuhaf bir şekilde titredi. Penguen gözlerini kırptırdı. Altındaki buz gıcırdadı ve inledi. Sonra, çok yavaşça, bütün iglu bir balon kadar hafifçe yerden yükselerek yükselmeye başladı. Penguen sıkıca tutundu, gözleri kocaman açıldı ve dışarı baktı. Donmuş deniz çoktan çok aşağıda kalmıştı.

Iglu yükseldikçe yükseldi; karlı tepeleri ve uyuyan fokları geride bıraktı. Rüzgâr etrafında uğulduyor, bulutlar yumuşak ve beyaz bir şekilde yaklaşıyordu. Penguenin küçük kalbi hızla çarptı. 'Eyvah, eyvah!' diye ciyakladı. 'Iglular uçmaz ki!' Yüzgeçlerini uzattı ve ne yapacağını bilemedi.

Iglu, dalgalı bir hava denizinde bir kayak gibi sallanıp durdu. Kapıdan soğuk rüzgâr girdi ve penguenin pürüzsüz tüylerini karıştırdı. Aşağıda dünya küçük ve çok uzak görünüyordu. Penguen korktu ve başı döndü. 'Sakin, sessiz yuvamı istiyorum,' diye fısıldadı. Ama rüzgâr sadece esip duruyordu.

Tam o sırada bir deniz kuşu, yüzen iglunun yanına süzülüverdi. Uzun, ince kanatları, gri-beyaz tüyleri ve parlak, sevecen gözleri vardı. Bir fırtına kuşuydu ve rüzgârlı gökyüzünde kolayca süzülüyordu. 'Merhaba!' diye seslendi. 'Biraz endişeli görünüyorsun. Bir süre yanında uçabilirim.'

Penguen kenardan dışarı baktı. 'İglum bulutlara kadar yükseldi!' dedi. 'Onu nasıl yönlendireceğimi bilmiyorum ve eve giden yolu da bilmiyorum.' Fırtına kuşu sakın ve dostça yaklaştı. 'O zaman birlikte çözelim,' dedi. 'Önce yavaş ve derin bir nefes al. Sakın hissetmek düşünmemize yardımcı olur.'

Penguen yavaşça nefes aldı ve verdi. Hızla çarpan kalbi yavaşlamaya başladı. 'Bu daha iyi,' dedi fırtına kuşu. 'Şimdi bulutları izle. Rüzgâr bizi ittiğinde yana yatıp süzülebiliriz.' Penguen biraz yana yatmayı denedi ve iglu usulca döndü. 'Başardım!' diye sevindi. Fırtına kuşu gülümsedi.

Rüzgârlı gökyüzünde yan yana uçup gittiler. Fırtına kuşu pengüene yumuşak hava akımlarına nasıl bineceğini ve rüzgâr güçlendiğinde nasıl bekleyeceğini gösterdi. Altlarında nehirler gümüş şeritler gibi parlıyordu. 'Şimdi nereye gidiyoruz?' diye sordu penguen. 'Kocaman mavi denizi ara,' dedi fırtına kuşu. 'Onu takip ederek eve gideriz.'

Ama sonra rüzgâr yön deęiřtirdi ve igluyu yolundan çok uzaęa savurdu. Gri bulutlar her yanı sardı ve penguen denizi hiç göremedi. Gözleri endişeyle büyüdü. 'Kaybolduk!' diye haykırdı. Fırtına kuşu yaklařtı. 'Sakin ol,' dedi yumuşakça. 'Dikkatlice bakalım, her seferinde küçük bir şeye.'

Penguen yavaşça nefes aldı ve etrafına baktı. Uzakta, bulutların arasındaki bir aralık mavi bir parıltı gösterdi. 'Su görüyorum!' diye seslendi. 'İşte bizim denizimiz,' dedi fırtına kuşu. 'Güzel düşündün.' Birlikte ışığa doğru yana yatıp süzöldüler ve iglu usulca döndü. Rüzgârlı gökyüzü artık o kadar da korkutucu gelmiyordu.

Bulutlar açıldı ve aşağıda donmuş deniz uzanıyordu; geniş ve parlak. Penguenin küçük yuvası buzun üzerinde sakin ve sessizce bekliyordu. 'Tutun,' dedi fırtına kuşu, 've usulca aşağıya doğru yat.' Iglu yavaşça alçaldı, tatlı tatlı sallanarak, ta ki yumuşak bir tıkırtıyla karın üzerine konana kadar.

Penguen yuvarlanıp dışarı çıktı ve soğuk, sağlam toprağa sarıldı. 'Başardık!' diye güldü. Fırtına kuşu yanına kondu ve uzun kanatlarını katladı. 'Sakin kaldın ve yolu buldun,' dedi fırtına kuşu. 'Bu çok işe yarar bir beceridir.' Penguen uçan arkadaşına gülümsedi. 'Yanımda uçtuğun için teşekkürler. Bunu tek başıma yapamazdım.'

Fırtına kuşu bir süre kaldı ve rüzgârlı gökyüzüne dair hikâyeler paylaştılar. Sonra fırtına kuşu gri-beyaz kanatlarını açtı. 'Gökyüzü beni çağırıyor,' dedi nazikçe. 'Ama rüzgâr estiğinde hep yakınlarda olacağım.' Penguen küçük yüzgecini salladı. 'Ne zaman istersen gel ve beni ziyaret et,' dedi. 'Kapım her zaman açık.'

O gece penguen sıcakık iglusunda oturdu, sıcak ve sakin. Bulutları, rüzgârı ve eve giden uzun yolu düşündü. Tuhaf şeyler olabileceğini biliyordu. Ama yavaş bir nefes ve berrak bir zihin, korkutucu bir sürprizi bir maceraya dönüştürebilirdi. Ve yanındaki iyi bir dost bütün gökyüzünü biraz daha sevecen hissettiriyordu.

O günden sonra penguen sık sık bulutlara bakıp gülümsedi. Rüzgâr estiğinde endişelenmedi. Sadece yavaşça nefes alıp net düşündü, her seferinde küçük bir adım. Iglu buzun üzerinde güvenle kaldı ve fırtına kuşu sık sık ziyarete geldi. Birlikte sakin gökyüzünü izlediler, evde olmaktan mutluydular.